

גונסקירכן

(Gunskirchen). מחנה איסוף של יהודים מאסירי מאוטהאוזן מאז מרס 1945. מחנה ג' שכן בקרבת העיירה ג' ליד העיר ולס (WELS) שבאוסטריה עילית. באפריל 1945 היו בשטח המחנה שבעה צריפים לא גמורים ושני צריפים למבני עזר. המחנה הופרד מבחינה מנהלית מרשת מחנות מאוטהאוזן והיה מקום מאסף לאסירים יהודים בלבד. מפקד המחנה היה אוברשטורמפירר ס"ס ורנר. במחצית השנייה של אפריל צופפו במחנה 20,000-17,000 אסירים שהועברו אליו ממחנה האוהלים של מאוטהאוזן וממחנות אחרים. אסירי ג' לא הועסקו עוד בעבודה והיו במצב של תשישות מוחלטת וקרובים למוות. לאסירים היתה מחראה אחת, ומי-שתייה חולקו ממיכל בעל קיבולת של 1,500 ליטר, שהובא פעם ביום במכונת מכבי-אש למחנה. כדי לזכות בלגימה נלחמו האסירים זה בזה ואף מכרו את מנת הלחם היומית. לצריפים דחסו כ- 2,500 נפש, ובני-אדם תשושים נמחצו בלילות למוות מחמת הדוחק הרב. במקום פשטו מגיפות טיפוס הבהרות ודיזנטריה. לרופאים מקרב האסירים לא ניתן להשיג עזרה, בשל העדר מוחלט של אמצעי ריפוי כלשהם. התמותה במחנה גברה מיום ליום. מנות המזון היו קטנות אף מאותן שחולקו במחנה האוהלים. רבים ניצלו רק הודות לתוספות זעירות של מזון מחבילות של הצלב-האדום שחולקו פעם או פעמיים. מדי יום ביומו הגיעה למחנה משאית, וגוויות הועמסו עליה והועברו לקבר שנחפר ביער הסמוך. עם התגברות התמותה נחפרו בורות לקבורה בתוך השטח המצומצם של המחנה.

ב- 4 במאי נעלמו כל אנשי הס"ס משטח המחנה. האסירים התנפלו על מחסן וחטפו מכל הבא ליד. למחרת, ב- 5 במאי, הגיעה למקום יחידה מחיל-הרפואה של צבא ארצות-הברית והעבירה את החולים והגוססים לבית-חולים עראי בעיר ולס. גוויות רבות היו מוטלות בחוץ, הניצולים היו שלדים מכוסי כינים ולכלוך. בעת השחרור נספרו במחנה 5,419 ניצולים. אך מספר הניצולים היה רב יותר, מאחר שערב השחרור עזבו אסירים שמספרם אינו ידוע את שטח המחנה.

באתר המחנה נמצאו לאחר השחרור שבעה קברי-אחרים ובהם 1,227 שלדים.